

РЕШЕНИЕ

№ 992

гр. София, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **10203** по описа за **2022** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. Д. Б. - пълномощник на Столична дирекция на вътрешните работи, срещу Решение № 20226306 от 21.01.2022г., постановено по НАХД № 8093 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 97 състав. С решението е отменен електронен фиш за налагане на имуществена санкция серия Г, № 0009661, издаден от МВР - СДВР, с който на „Аз и партньори“ ЕООД (със законен представител П. А.), на основание чл. 638, ал.4, вр. ал. 1, т.2, вр. чл. 461, т.1 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т.1 от същия кодекс.

В касационната се претендира необоснованост и неправилност на обжалвания съдебен акт. Твърди се, че същият е постановено в нарушение на материалния закон. Сочи се, че по делото безспорно е установено нарушението, за което правилно е била наложена имуществена санкция. Поддържа, че в съдържанието на ЕФ е налице достатъчно по обем описание на нарушението, от гледна точка правото на защита на наказаното лице. В тази връзка изтъква, че ЕФ е издаден по образец утвърден със заповед на Министъра на вътрешните работи. Иска се отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора да бъде потвърден ЕФ Серия Г № 0009661, издаден

от СДВР. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение. Направено е възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът - „Аз и партньори“ ЕООД, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Щ. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноси за адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XXI касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С Електронен фиш Серия Г № 0009661, на основание чл. 638, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 2 и чл. 461, ал. 1 КЗ, на ответника по касация „Аз и партньори“ ЕООД е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 483, ал.1, т.1 КЗ.

С обжалвания съдебен акт е отменен Електронен фиш Серия Г № 0009661.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени доказателства и въз основа на тях е приел за установени следните факти: На 09.07.2019 г., в 14.34 часа в [населено място], по [улица], № 1463, с моторно превозно средство - лек автомобил с марка „Ф. Г.“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Аз и партньори“ ЕООД, представлявано от П. А. е извършено нарушение на КЗ. Нарушението е било заснето с автоматизирано техническо средство/система (АТСС) с № SD2D0010.

В подкрепа на тези факти са приетите по делото снимка, изготвена от АТСС; списък с намерени фишове; справка от Гаранционен фонд; справка за собственост на МПС, както и Заповед от 30.08.2016 г. за утвърждаване образци на електронни фишове.

При така изложената фактическа обстановка от СРС е прието, че действително е извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса на застраховането. Въпреки това е отменил ЕФ, тъй като същият е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като в обстоятелствената му част не е описано нарушението. Описано е само, че на процесната дата и час, индивидуализираният автомобил се е движел в процесния пътен участък. СРС е приел, че изобщо липсват факти, които да покриват състав на нарушение по КЗ, предвид което ЕФ се явява незаконосъобразен. Отделно от това не било доказано, че АТСС е използвано съгласно процедурата регламентирана с Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., тъй като не е представен Протокол за използване на АТСС и дали АТСС е преминало метрологична проверка.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 97 състав.

В разпоредбата на чл. 461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и „Гражданската отговорност“ на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, а именно – застраховката, свързана с притежаването и използването на моторно превозно

средство. Разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ вменява задължение за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на РБългария и не е било спряно от движение. При неизпълнение на посоченото задължение административнонаказателната разпоредба на чл. 638 ал. 1, т. 1 и т. 2 КЗ предвижда административно наказание – „глоба“ в размер от 250 (двеста и петдесет) лева, когато собственикът е физическо лице и „имуществена санкция“ от 2000 (две хиляди) лева за юридическо лице или едноличен търговец. Съгласно ал. 4 на чл. 638 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1.

Съгласно разпоредбата на чл. 647, ал. 3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата (ЗДвП). По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вкл. регламентираните изисквания за изискуемото съдържание на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на КЗ, формално не съответства на императивните изисквания по чл. 189, ал. 4 ЗДвП относно неговото съдържание. Деянието е описано като „нарушение на Кодекса за застраховането, заснето с автоматизирано техническо средство/система“, като е посочен номера на техническото средство. В електронния фиш е посочена и цифровата квалификация на нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, която норма съдържа една единствена хипотеза, а именно - задължение за сключване на договор за застраховка „Гражданска отговорност“, на автомобилистите от всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на РБългария и не е спряно от движение.

Настоящият касационен състав отчита, че ЕФ се издава по утвърден от Министъра на вътрешните работи образец и трябва да съдържа изискуемите реквизити, но включително и описание на нарушението. В процесния ЕФ напълно липсва фактическо описание на нарушението, което ограничава правото на защита на санкционираното лице, тъй като от съдържанието му то не може да разбере какво е констатираното деяние, което представлява нарушение на чл. 483, ал.1, т.1 от КЗ. Липсата на конкретно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, представлява съществен порок на ЕФ и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание. При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, основателна е претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноси. По делото са представени доказателства за сторени такива в размер на 500 лева и те следва да се присъдят, тъй като не са прекомерни.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXI касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20226306 от 21.01.2022г., постановено по НАХД № 8093/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 97 състав.

ОСЪЖДА МВР - СДВР, да заплати на „Аз и партньори“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 500 лв. за адвокатски хонорар.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.